

prima instanță: S. Tizu
(Judecătoria Centru mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1351/17

ÎNCHEIERE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova
Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Ghilco Veaceslav și Societatea cu Răspundere Limitată „Artemol Service” cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a Companiei de Asigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni cu privire la restituirea bunurilor sau a contravalorii acestora,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni și menținută hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 17 mai 2016,

c o n s t a ț ă :

La 07 septembrie 2015 CA „Garanție” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Moldcargo” SA, intervenient accesoriu Ghilco Veaceslav și SRL „Artemol Service” cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 23.09.2013 între CA „Garanție” SA și SRL „Justar” a fost încheiat contract de asigurare facultativă CASCO nr.ACS 489/2013 pentru autovehiculul Jaguar XF cu n/î CJS 001, iar la data de 05.08.2014 în mun. Chișinău s-a produs accident rutier în care a fost implicat autovehiculul asigurat Jaguar XF cu n/î CJS 001 și autovehiculul Mercedes E200 cu n/î CKH 924 condus de Ghilco Veaceslav.

Susține că conform dosarului administrativ, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul autovehiculului Mercedes E200 cu n/î CKH 924 condus de Ghilco Veaceslav, care la momentul accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, eliberată de Compania de Asigurări „Moldcargo” SA.

Invocă că în rezultatul accidentului rutier, autovehiculul asigurat a fost parțial deteriorat, fiindu-i cauzat prejudiciul material în mărime de 89277 lei, sumă ce a fost integral transferată la Stația de Deservire Tehnică „DAAC Hermes” SA, ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 402 din 04.09.2014.

Menționează că întrucât la momentul accidentului rutier vinovatul Ghilco Veaceslav deținea polița de asigurare nr. RCAI-000503010 obligatorie de răspundere civilă încheiat cu CA „Molcargó” SA (perioada de asigurare 19.11.2013-18.11.2014), a fost înaintată reclamație de recuperare a prejudiciului material față de asigurătorul de răspundere civilă.

Mai menționează că suma prejudiciului este constituită din: costul pieselor reieșind din contul din 13.08.2014 de la „ DAAC Hermes” SA- 74471 lei și costul materialelor de vopsire, manoperei și exploatare - 14806 lei, potrivit contului din 13.08.2015 eliberat de „DAAC Hermes” SA, iar în total = 89277 lei.

Solicită reclamantul încasarea prejudiciului material în mărime de 89277 lei și a cheltuielilor de judecată.

La data de 22 decembrie 2015, reprezentantul reclamantului a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor (f.d. 51-53). În motivarea cererii a invocat că, reieșind din faptul că reclamantul în pretenția expediată pîrîtului a oferit un termen de 10 zile pentru restituirea benevolă a sumei, iar acesta a ignorat termenul acordat, ultimul la data de 30 noiembrie 2014 a fost în întîrziere, urmînd a achita o dobîndă de întîrziere în mărime de 21 052,24 lei.

Solicită reclamantul încasarea prejudiciului material în mărime de 89277 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 21 052,24 lei și a cheltuielilor de judecată.

La data de 10 martie 2016, pîrîtul CA „Moldcargó” SA a înaintat o cerere reconvențională (f.d. 65-67).

În motivarea cererii reconvenționale CA „Moldcargó” SA a invocat că la data de 05.08.2014 a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehiculului Jaguar XF, cu n/î CIS 001, proprietar „Justar” SRL, sub conducerea lui Zagoreț Alexandru și a autovehiculului Mercedes E 200, cu n/î CKH 924, proprietar SRL „Artemol Service”, sub conducerea lui Ghilco Veaceslav.

Sustine că potrivit deciziei agentului constatator din 05.08.2014, vinovat de comiterea accidentului rutier este Ghilco Veaceslav, care la momentul respectiv poseda polița de asigurare RCAI nr. 000503010 eliberată de CA „Moldcargó” SA la data de 18.11.2013.

Menționează că la 11.08.2014 de către reprezentantul CA „Moldcargó” SA cu participarea persoanei vinovate, a reprezentantului pîgubitului, precum și în prezența reprezentantului CA „Garanție” SA, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor nr. 552 în care au fost incluse toate piesele deteriorate și soluțiile tehnologice ce urmează a fi întreprinse. Potrivit actului respectiv s-a constatat că urmează a fi înlocuite următoarele piese: aripa stingă față, apărător noroi față sting, farul sting față, aplicație aripa stingă față, fuzeta față stingă, braț suspensie sus, amortizator față sting, stabilizator față, suport bara de protecție față stingă, suport farul sting, traversa față stingă.

Mai menționează că pct. 7.2.9 din contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport seria ACS nr. 489/2013 din 25.09.2013 prevede obligația

asiguratului de a transmite asiguratorului piesele deteriorate și detaliile mijlocului de transport ce au fost schimbate în procesul de reparație.

Totodată, site-ul oficial al stației de reparație „DAAC Hermes” (care face trimitere la site-ul auto- service-ului specializat în repararea automobilelor de marcă Jaguar, în compartimentul „Procesul de deservire și reparație”, subcompartimentul „Eliberarea automobilului din reparație”, pct. 4 prevede că toate piesele înlocuite sînt predate clientului.

Menționează, că pe lângă despăgubirea de asigurare ce urmează a fi recuperată de pîrît de la reclamant, primul a dobîndit și piesele ce au fost înlocuite.

Solicită obligarea de a restitui piesele ce au fost înlocuite în procesul de reparare a automobilului Jaguar XF, cu n/î CJS 001 cu titlu de despăgubirea pentru prejudiciul compensat sau a contravalorii acestora, încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 20 aprilie 2016, reprezentantul reclamantului a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 89277 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 27 774,93 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 76-77).

Tot la data de 20 aprilie 2016, reprezentantul pîrîtului-reclamant a înaintat o cerere reconvențională concretizată prin care a solicitat obligarea de a restitui piesele ce au fost înlocuite în procesul de reparare a automobilului Jaguar XF, cu n/î CJS 001 cu titlu de despăgubirea pentru prejudiciul compensat sau a contravalorii acestor în mărime de 5 475,78 lei, încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 85).

La data de 13 mai 2016, reprezentantul reclamantului a fost înaintată o cerere de concretizare a cerințelor (f.d. 92-96).

În motivarea cererii a invocat că, la data de 19 aprilie 2016, pîrîtul CA „Moldcargo” SA - a achitat suma de 46 501 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, astfel diferența neachitată constituie suma de 42 776 lei. Solicită reclamantul încasarea prejudiciului material în mărime de 42 776 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 27 774,93 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 mai 2016, acțiunea inițială a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul CA „Moldcargo” SA în beneficiul CA ”Garanție” SA suma de 41 211 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 511,55 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 37 lei cu titlu de cheltuieli pentru extras, iar în total s-a încasat suma de 49 759 ,55 lei. În rest acțiunea inițială a fost respinsă. Cererea reconvențională a fost respinsă.

CA „Garanție” SA a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea parțială a ei în partea ce ține de respingerea cererii de chemare în judecată privind încasarea a 1568 lei , ce constituie diferența dintre prejudiciul material cauzat și cel adjudecat și a dobînzii de întîrziere în mărime de 27 774,93 lei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri, prin care a încasa din contul CA „Moldcargo” SA în beneficiul CA ”Garanție” SA prejudiciul material în mărime de 1568 lei și dobînda de întîrziere în mărime de 27 774,93 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de CA „Garanție” SA și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 19 mai 2017 CA „Garanție” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea ei în partea ce ține de respingerea acțiunii privind încasarea a 1568 lei, ce constituie diferența dintre prejudiciul material cauzat de 42776,93 lei și 41211 lei prejudiciu material adjudecat și dobânzii de întârziere în mărime de 27774,93 lei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie încasat de la CA „Moldcargo” SA în beneficiul CA „Garanție” SA suma de 1568 lei, ce constituie diferența despăgubirii de asigurare și dobânda de întârziere în mărime de 27774,93 lei.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 19 mai 2017 se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 21 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, urmînd să aplice prevederile art. art. 22,23 ale acestei legi.

Cu referire la încasarea dobânziide întârziere menționează că instanța de apel urma să aplice prevederile art. 619 Cod Civil. Instanța de apel nu a motivat din care considerente a fost respinsă pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 27 774,93 lei.

În opinia recurentului, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară și erorile admise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru